
Dokument z posiedzenia

B9-0163/2022

16.3.2022

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczeń Rady i Komisji

zgodnie z art. 132 ust. 2 Regulaminu

w sprawie pilnej potrzeby przyjęcia unijnego planu działania dla zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego w UE i poza jej terytorium w związku z rosyjską inwazją na Ukrainę
(2022/2593(RSP))

Ulrike Müller, Søren Gade, Nils Torvalds
w imieniu grupy Renew

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie pilnej potrzeby przyjęcia unijnego planu działania dla zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego w UE i poza jej terytorium w związku z rosyjską inwazją na Ukrainę (2022/2593(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 132 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że 24 lutego 2022 r. Federacja Rosyjska rozpoczęła niesprowokowaną i nieuzasadnioną inwazję na Ukrainę, która ewidentnie narusza prawo międzynarodowe; mając na uwadze, że nieustające przerażające ataki na ukraińską ludność cywilną poważnie naruszają konwencję genewską i są zbrodniami wojennymi;
- B. mając na uwadze, że produkcja żywności i dostęp do niej nie mogą stanowić broni geopolitycznej;
- C. mając na uwadze, że wspólna polityka rybołówstwa i wspólna polityka rolna (WPR) mają między innymi zaopatrywać rynek Unii w żywność o wysokiej wartości odżywczej, zmniejszać zależność rynku unijnego od przywozu żywności oraz gwarantować konsumentom rozsądne ceny żywności; mając na uwadze, że pandemia COVID-19, a teraz także rosyjska inwazja na Ukrainę pokazały, że Unia musi w większym stopniu zapewnić podaż żywności i stać się mniej zależna od surowców spoza Unii, które importuje od pojedynczych dostawców lub ich małych grup;
- D. mając na uwadze, że obecna sytuacja oraz uzasadnione sankcje wobec Rosji doprowadzą do poważnych zakłóceń na światowych rynkach rolnych, rybołówstwa i akwakultury, które to zakłócenia nałożą się na trudności wynikające z kryzysu związanego z COVID-19 i niedawnego znacznego wzrostu kosztów produkcji, zwłaszcza na rynku zbóż i oleju roślinnego, zważywszy że Ukraina i Rosja odpowiadają za około 30% światowego handlu pszenicą, 32% – jęczmieniem, 17% – kukurydzą i ponad 50% – olejem słonecznikowym i 20% – nasionami słonecznika, a także pod względem dostępu do nawozów i środków wymaganych do produkcji nawozów;
- E. mając na uwadze, że Unia jest szczególnie zależna od Ukrainy, jeżeli chodzi o dostawy kukurydzy, rzepaku, pszenicy, nasion słonecznika i makucha słonecznikowego, zaś z Rosji przywozi się duże ilości pszenicy, makuchów rzepakowych, nasion słonecznika i makuchów słonecznikowych, z których większość wykorzystuje się jako surowiec w sektorze produkcji zwierzęcej;
- F. mając na uwadze sygnały z kilku państw członkowskich, że przy utrzymaniu się obecnej sytuacji są narażone na ryzyko wyczerpania zapasów paszy dla zwierząt do Wielkanocy;
- G. mając na uwadze, że Ukraina i Rosja dostarczają jeszcze więcej podstawowych produktów żywnościowych do krajów Azji, Afryki i Bliskiego Wschodu, zwłaszcza do

Egiptu, który importuje ponad 50% wszystkich zbóż do produkcji chleba, oraz do Indii, które importują z rynku światowego prawie dwie trzecie swojego zapotrzebowania na oleje spożywcze; mając na uwadze, że jakakolwiek, nawet najmniejsza, podwyżka cen w tych krajach, znacząco wpłynie na dostępność podstawowych środków spożywczych dla ogółu społeczeństwa; podkreśla, że jest to nie tylko kwestia gwarancji podaży żywności, sytuacja ta może również doprowadzić do kryzysu społecznego w południowym sąsiedztwie Unii;

- H. mając na uwadze, że inwazja Rosji na Ukrainę bezpośrednio wpłynie na kryzysy żywnościowe na całym świecie; mając na uwadze, że ponad połowa pszenicy, jaką wykorzystuje się w Światowym Programie Żywnościowym, pochodzi z samej tylko Ukrainy;
- I. mając na uwadze, że oprócz dużej zależności Unii od importu nawozów z Rosji, jej zależność od importu energii z paliw kopalnych do produkcji nawozów oraz importu węgla potasu z Białorusi doprowadzi do poważnych zakłóceń w dostawach w czasie, gdy ceny nawozów wzrosły o 142% w ciągu ostatniego roku, a energia i nawozy stanowią 20% kosztów produkcji, jakie ponoszą rolnicy¹; mając na uwadze, że koszt zakupu gazu stanowi 60–80% kosztów produkcji najważniejszych nawozów azotowych²; mając na uwadze, że wysokie ceny gazu doprowadziły już do tymczasowego zamknięcia niektórych zakładów przemysłu nawozowego; mając na uwadze, że niektórzy producenci nawozów nie przyjmują zamówień od rolników z powodu braku surowców;
- J. mając na uwadze, że jest wiele produktów nawozowych, które pochodzą od składników pokarmowych ze źródeł ekologicznych i których obecnie nie wykorzystuje się jako substytutów nawozów chemicznych; mając na uwadze, że szersze stosowanie tych nawozów mogłoby być rozwiązaniem, dzięki któremu można by zmniejszyć zależność Unii od nawozów sztucznych, nie narażając na uszczerbek osiągnięcia celów Europejskiego Zielonego Ładu;
- K. mając na uwadze, że w Unii Europejskiej znacznie wzrosły ceny paliw, osiągając w wielu państwach członkowskich rekordowo wysoki poziom; mając na uwadze, że jeżeli ta tendencja się utrzyma, sytuacja gospodarcza rolników i rybaków stanie się bardzo trudna, na przykład kutry rybackie nie będą mogły wypływać w morze i zarabiać więcej niż tylko na pokrycie kosztów operacji połowowych;
- L. mając na uwadze, że unijne sektory rybołówstwa, akwakultury i przetwórstwa zapewniają wysokiej jakości produkty rybołówstwa i akwakultury oraz odgrywają bardzo ważną rolę, jeżeli chodzi o gwarancję podaży żywności na świecie; mając na uwadze, że sektor rybołówstwa od dawna dostarcza konsumentom europejskim wysokiej jakości produktów, które spełniają wysokie normy żywienia i bezpieczeństwa żywności, a także jest obecnie światowym liderem pod względem zrównoważonego rozwoju;

---

¹ Wskaźnik cen środków produkcji rolnej Eurostatu (od III kw. 2020 r. do III kw. 2021 r.).

² Nawozy w Europie – Priorytety polityczne, konkurencyjność przemysłu, koszty energii, <https://www.fertilizerseurope.com/industry-competitiveness/energy-cost/> (data dostępu: 16 marca 2022 r.).

- M. mając na uwadze, że wpływ na detaliczne ceny żywności należy rozpatrywać w kontekście skutków pandemii COVID-19, ponieważ przyczyniła się ona do wzrostu cen jeszcze przed rozpoczęciem wojny; mając na uwadze, że ceny żywności w Unii w styczniu 2022 r. były o 4,7% wyższe niż w tym samym miesiącu rok wcześniej³; mając na uwadze, że w wielu państwach członkowskich, a w szczególności krajach Europy Środkowej i Wschodniej, wzrost cen żywności był jeszcze większy;
- N. mając na uwadze, że Rosja jest szóstym co do wielkości partnerem handlowym Unii pod względem wartości unijnego eksportu produktów rolno-spożywczych⁴; mając na uwadze, że zakłócenia w handlu i nałożone sankcje będą wymagały środków łagodzących, na przykład alternatywnych rynków dla unijnych produktów rolnych;
- O. mając na uwadze, że inwazja Rosji na Ukrainę wpływa na rynek pracy, a to z kolei może wpłynąć na produkcję żywności;
- P. mając na uwadze, że 9 marca 2022 r. Komisja zorganizowała pierwsze posiedzenie nowo utworzonego europejskiego mechanizmu gotowości i reagowania na wypadek kryzysu bezpieczeństwa żywnościowego (EFSCM), aby omówić kwestie gwarancji podaży żywności, skutków wzrostu cen energii i nakładów oraz wojny w Ukrainie; mając na uwadze, że mechanizm ten ma zwiększyć gotowość Unii na sytuacje kryzysowe dzięki poprawie koordynacji i wymianie godnych naśladowania praktyk;
- Q. mając na uwadze, że po zajęciu Krymu przez Rosję i nałożeniu w związku z tym na Rosję sankcji, Komisja i państwa członkowskie podjęły środki, by przeciwdziałać negatywnemu wpływowi tej sytuacji na rynki rolne, rybołówstwa i akwakultury w Unii;
1. jest głęboko zaniepokojony wpływem, jaki zakłócenia w rolnictwie, rybołówstwie i akwakulturze będą miały na możliwość zagwarantowania dostaw żywności dla ludności Ukrainy, wzywa Komisję i społeczność międzynarodową, by skoordynowały swe działania i zapewniły wszystkim regionom i miastom, których dotknęły te zakłócenia, solidny długoterminowy program pomocy humanitarnej w zakresie żywności za pośrednictwem wszystkich możliwych forów, takich jak Komitet ds. Światowego Bezpieczeństwa Żywnościowego, by zrekompensować brak ukraińskiej produkcji żywności i zakłócenia w łańcuchu żywnościowym;
  2. podkreśla, jak ważne jest, by zakończyć wojnę, którą rozpoczęła Rosja, zapewnić pokój i przywrócić stabilność w Ukrainie, dzięki czemu będzie można odbudować ukraiński sektor rolnictwa i zagwarantować temu krajowi podaż żywności; wzywa Unię, by dołożyła wszelkich starań, by wesprzeć odbudowę rolnictwa w Ukrainie i zapewnić tam nieprzerwany siew dzięki dostawom nasion i nawozów, których tam brakuje;
  3. zauważa z głębokim zaniepokojeniem, że przedłużenie wojny w Ukrainie oznaczałoby, iż kraje uzależnione od przystępnego cenowo eksportu pszenicy z Ukrainy mogłyby w

---

³ Eurostat, Narzędzie monitorowania cen żywności,

https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/prc_fsc_idx/default/table?lang=en

⁴ Komisja Europejska, Zestawienie statystyczne dotyczące handlu produktami rolno-spożywczymi między Unią Europejską a Ukrainą, https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/food-farming-fisheries/farming/documents/agrifood-ukraine_en.pdf

najbliższym czasie stanąć w obliczu poważnych niedoborów, dotyczy to zwłaszcza rozwijających się i najsłabiej rozwiniętych krajów partnerskich, które już przed obecnym, nowym kryzysem borykały się z dużym niedożywieniem; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by pilnie udzieliły tym krajom krótkoterminowej pomocy i wsparły ich społeczności lokalne, władze i organizacje pozarządowe w celu złagodzenia niedoborów żywności, a także by udzielały tym krajom większego wsparcia w celu uniknięcia większych niedoborów żywności w narażonych regionach ze szczególnym uwzględnieniem społeczności znajdujące się w najtrudniejszej sytuacji oraz w celu zwiększenia odporności ich łańcuchów dostaw żywności w perspektywie średnio- i długoterminowej dzięki wzmocnieniu ich sektora rolnego za sprawą unijnego podejścia unijnego, w którym są powiązane polityka humanitarna i rozwojowa; wzywa społeczność międzynarodową, w tym państwa członkowskie, by prowadziły wymianę informacji na temat zapasów, zbiorów i dostępności żywności w celu zrekompensovania problemów z zaopatrzeniem na całym świecie i uniknięcia światowego kryzysu żywnościowego;

4. podkreśla, że wojna w Ukrainie najbardziej dotknie kraje położone w pobliżu obszaru objętego konfliktem, kraje o niestabilnych gospodarkach rozwijających się oraz kraje przyjmujące większość uchodźców ukraińskich; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by wspierały te kraje i dostarczały im odpowiednio dużo żywności;
5. podkreśla, że należy pilnie przeanalizować unijne podejście do gwarancji podaży żywności, zmniejszyć ogólną zależność unijnego systemu żywnościowego, zwiększyć odporność łańcucha dostaw żywności, w szczególności na poziomie dostępu do środków produkcji, a także zaradzić słabościom, które ujawniły nadmierne uzależnienie od importu energii, pasz i nawozów od pojedynczych dostawców lub ich małych grup oraz brak dywersyfikacji łańcuchów dostaw; zauważa, że aby zaradzić wpływowi na cenę towarów i przystępność cenową żywności, należy rozważyć zastosowanie w całym łańcuchu dostaw żywności środków, które wykraczają poza odpowiedni poziom produkcji;
6. podkreśla, że celów strategii „Od pola do stołu” i celów szerszego Europejskiego Zielonego Ładu nie należy podważać bezpośrednimi działaniami na rzecz zwiększenia odporności i budowania samowystarczalności w odniesieniu do nakładów; podkreśla, że środki mające zwiększyć efektywność wykorzystania środków produkcji, a także dostępność bardziej zrównoważonych alternatyw i praktyk oraz środki mające na celu rozwiązanie problemu marnotrawienia żywności określone w strategii „Od pola do stołu” i w Europejskim Zielonym Ładzie, które mają jednocześnie zmniejszyć zależność od czynników produkcji, takich jak szkodliwe środki ochrony roślin i nawozy chemiczne, są podstawowymi elementami, które zapewniają solidny sektor rolny Unii i łańcuch dostaw produktów rolno-spożywczych w perspektywie średnio- i długoterminowej;
7. przypomina jednak, że cele i założenia strategii „Od pola do stołu” należy najpierw poddać kompleksowej ocenie skutków oraz że przy wdrażaniu planów działania prowadzących do osiągnięcia celów strategii „Od pola do stołu” współustawodawcy będą odpowiedzialni za określenie warunków, które pozwolą uniknąć spadku poziomu produkcji rolnej w Europie lub ucieczki emisji; podkreśla, że w związku z wojną w Ukrainie i dalszym obciążeniem łańcuchów żywnościowych w rolnictwie, rybołówstwie

i akwakulturze w Unii wzrosła potrzeba, by pilnie przeanalizować te skutki, starannie ocenić potencjalny wpływ na gwarancję podaży żywności oraz zlecić kompleksowe badanie zależności naszego systemu żywnościowego od nakładów i ich źródeł;

8. wzywa grupę ekspertów EFSCM, by przyspieszyli prace strukturalne nad określaniem zagrożeń i słabości unijnego łańcucha dostaw żywności i jego infrastruktury krytycznej oraz domaga się kanałów umożliwiających przejrzystą i szybką komunikację i przekazywanie informacji na temat planowania awaryjnego, aby zapewnić pełny potencjał Unii w zakresie dostaw żywności, gwarancji podaży żywności i zmniejszenia zależności unijnego rolnictwa od importu i nakładów, przy jednoczesnym zapewnieniu pozytywnego wkładu w ogólny bilans handlowy Unii;
9. wzywa Komisję, by niezwłocznie przygotowała szczegółowy plan działania, który ma zagwarantować podaż żywności w Unii, w oparciu o wnioski wyciągnięte z planu awaryjnego przedstawionego w listopadzie 2021 r., a także by wyeliminowała słabości, które wynikają z nadmiernego uzależnienia od importu energii, pasz i nawozów od pojedynczych dostawców lub ich małych grup oraz brak dywersyfikacji łańcuchów dostaw;
10. zauważa, że ten plan działania jest okazją, by przyspieszyć realizację celów Europejskiego Zielonego Ładu, co wzmocni odporność łańcuchów dostaw żywności w Unii w ramach zielonej gospodarki o obiegu zamkniętym i zapewni zachęty dla rolników, rybaków i innych zainteresowanych stron w całym łańcuchu dostaw żywności, by przechodzić na bardziej zrównoważone, wydajne i samowystarczalne metody i narzędzia produkcji dzięki większemu upowszechnieniu innowacyjnych narzędzi, technologii uprawy oraz zrównoważonych procesów i praktyk – wszystko to pomoże zmniejszyć zależność Unii od importu środków produkcji, między innymi dzięki krótkoterminowym inwestycjom, które zwiększą wykorzystanie technologii i praktyk służących osiągnięciu celów strategii „Od pola do stołu”;
11. wzywa państwa członkowskie, by wdrożyły środki i wykorzystywały dostępne narzędzia w celu wzmocnienia swoich łańcuchów dostaw żywności; podkreśla, że środki te nie mogą zagrażać integralności rynku wewnętrznego ani podważać środków, które mają zwiększyć odporność łańcucha dostaw żywności w całej Unii, nie mogą też zwiększać zależności energetycznej od rosyjskich zasobów;
12. podkreśla, że trzeba rozwiązać problem marnotrawienia żywności na wszystkich etapach łańcucha w perspektywie krótkoterminowej, aby zmniejszyć presję na podaż żywności w Europie; ponawia wezwanie do przyjęcia środków koniecznych, by osiągnąć cel, jakim jest ograniczenie marnotrawienia żywności w Unii o 30% do 2025 r. i o 50% do 2030 r. w stosunku do poziomu bazowego z 2014 r.⁵;
13. jest zaniepokojony tym, że obecna sytuacja odbija się na niektórych producentach zarówno pod względem finansowym, jak i praktycznym, jeżeli chodzi o osiągnięcie dotychczasowych celów i wywiązywanie się ze zobowiązań prawnych z powodu braku inwestycji, ograniczonej płynności i niepewności rynku; zauważa w związku z tym, że

---

⁵ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2021-0425_PL.html

trzeba będzie pragmatycznie podejść do kontroli;

14. podkreśla, że na poziomie produkcji trzeba efektywniejszych środków i zachęt, by budować odporność, np. trzeba zwiększyć obieg zamknięty i samowystarczalność w zakresie nakładów przy jednoczesnym zachowaniu zdolności produkcyjnych i konkurencyjności rolnictwa, rybołówstwa i akwakultury w Unii, potrzeba takich narzędzi jak przejście na rolnictwo precyzyjne, rozwój i przyspieszenie dostępu do rynków alternatywnych źródeł białka, nawozy ekologiczne, mikrobiologiczna ochrona upraw i nowe techniki genomu zgodnie z celami Europejskiego Zielonego Ładu; w tym roku przejściowym WPR należy także rozważyć tymczasowe i krótkoterminowe mechanizmy elastyczności obejmujące warunki i odstępstwa oraz przyspieszyć procedury administracyjne, aby osiągnąć tę elastyczność;
15. podkreśla, że główną słabością Unii jest nadal deficyt białka, domaga się więc bardziej zdecydowanego podejścia do zrównoważonego zwiększenia produkcji białek roślinnych w Unii za pośrednictwem planów strategicznych WPR i innych środków;
16. uznaje pilną potrzebę wprowadzenia tymczasowych i odwracalnych środków, by zwiększyć unijną produkcję w sezonie zbiorów w 2022 r. i w ten sposób aktywniej gwarantować podaż żywności w Unii; wzywa Komisję, aby w związku z potrzebą rozwiązania problemu bezpośredniego niedoboru roślin wysokobiałkowych przyspieszyła procedury administracyjne, dzięki czemu w roku przejściowym WPR będzie można wykorzystać odłogowane grunty do produkcji tych roślin do spożycia przez ludzi lub zwierzęta, nie zwiększając zależności od środków produkcji; wzywa w związku z tym, by priorytetowo potraktować rośliny wysokobiałkowe, które nie wymagają stosowania pestycydów wcale lub tylko w niewielkich ilościach;
17. zauważa, że aby zmniejszyć zależność od nawozów chemicznych, należy jak najszybciej zacząć wykorzystywać alternatywne ekologiczne źródła składników pokarmowych i obieg składników pokarmowych; wzywa Komisję, by zajęła się prawnymi i praktycznymi przeszkodami w realizacji tego rozwiązania w celu zmniejszenia zależności od importu nawozów, po pierwsze dzięki przejściu na nawozy organiczne w perspektywie krótkoterminowej, a po drugie dzięki dalszemu wspieraniu badań i innowacji na szczeblu Unii; wzywa Komisję, aby w szczególności podjęła niezbędne środki, w tym środki ustawodawcze, w celu szerszego wykorzystywania ekologicznych produktów nawozowych uzyskiwanych z osadów ściekowych i przetworzonego obornika, by zastąpić nawozy sztuczne, pod warunkiem że nie będzie to sprzeczne z celami strategii „Od pola do stołu”;
18. wzywa Komisję, by oceniła możliwości i wykonalność uruchomienia dodatkowego wsparcia finansowego dla najbardziej dotkniętych sektorów oraz by podjęła pilne działania, aby pomóc rolnikom zamortyzować skutki znacznego wzrostu cen nawozów;
19. podkreśla wzajemne powiązania między zrównoważonym rozwojem a zwiększonym obiegiem zamkniętym w rolnictwie przy odchodzeniu od uzależnienia od paliw kopalnych, importowanej energii i nawozów sztucznych oraz przechodzeniu na bardziej ekologiczne, odnawialne alternatywy;
20. podkreśla, że rolnicy unijni mogą i powinni zwiększać produkcję unijną oraz wykorzystywać bioenergię, taką jak biogaz i biopaliwa, a także energię ze źródeł

odnawialnych, takich jak ogniwa słoneczne, jako narzędzie służące łagodzeniu gwałtownych skoków cen energii; zauważa, że te rodzaje energii są korzystne dla klimatu z perspektywy dywersyfikacji, a ich produkcja może również stanowić dodatkowe źródło dochodów dla rolników;

21. wzywa Komisję, by złagodziła skutki utraty rynków przez rolników i producentów w wyniku działań odwetowych podejmowanych przez Rosję w odpowiedzi na sankcje nałożone przez Unię, by rozważyła przyznanie rolnikom i producentom środków pomocy, w tym odszkodowań, oraz by pomogła im znaleźć alternatywne rynki eksportowe dla ich produktów;
22. wzywa Komisję, by zastosowała środki nadzwyczajne w stosunku do produktów, z którymi są problemy ze zbytem, na przykład dopłaty do prywatnego przechowywania; zamierza udzielić takiej pomocy sektorowi wieprzowiny; wzywa Komisję, by utworzyła mechanizm, który umożliwi organizacjom pozarządowym i innym organom dostęp do produktów pochodzących z prywatnego przechowywania, aby pomóc im zagwarantować podaż żywności w Ukrainie; uważa, że mechanizm ten można by również wykorzystywać za pośrednictwem Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym w państwach członkowskich przyjmujących uchodźców, aby zaspokoić pilną potrzebę zapewnienia dodatkowej żywności;
23. jest zdania, że europejski sektor rybołówstwa ma podstawowe znaczenie dla gwarancji podaży żywności w Unii, ubolewa, że sytuacja w tym sektorze znacznie się pogorszyła z powodu szybko rosnących światowych cen towarów ważnych dla tego sektora, a w szczególności z powodu wahań cen paliw, które sprawiły, że działalność połowowa przestała być rentowna; uważa, że w sytuacji tej potrzebna jest pilna pomoc, w tym bezpośrednie wsparcie; zwraca uwagę, że pomoc ta musi zapewniać ciągłość działalności unijnych flot rybackich, a co za tym idzie – kontynuację działalności na dalszych etapach łańcucha dostaw produktów rybołówstwa i akwakultury; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by uznały trudną sytuację sektora rybołówstwa i uwzględniły ją w działaniach podejmowanych w przyszłości; zauważa, że by rozwiązać problem wzrostu cen paliw, należy w perspektywie długoterminowej stymulować rozwój i stosowanie innowacyjnych, selektywnych metod i technik połowowych o wyższej efektywności paliwowej;
24. wzywa Komisję, by podjęła działania w celu zapewnienia, że przepisy dotyczące pomocy państwa dla rolnictwa, rybołówstwa i akwakultury, w tym przepisy dotyczące pomocy *de minimis*, będą umożliwiać państwom członkowskim udzielanie szybkiego i elastycznego wsparcia podmiotom gospodarczym, by zrekompensować wyższe koszty związane z wojną w Ukrainie; podkreśla w związku z tym, że państwa członkowskie powinny w swoich ramach krajowych również rozważyć pomoc, taką jak obniżenie składek na ubezpieczenie społeczne, zawieszenie lub obniżenie niektórych podatków oraz przedłużenie pożyczek na odbudowę po pandemii COVID-19; wzywa Komisję do dopilnowania, aby pomoc państwa nie prowadziła do zakłócenia konkurencji i gwarantowała równe warunki działania wszystkim państwom członkowskim;
25. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by zapewniły jak najszybsze uruchomienie nowego Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury (EMFRA); zwraca się do Komisji o rozważenie podjęcia działań, by umożliwić pomoc

nadzwyczajną w ramach funduszu również w czasach takiego kryzysu jak wojna w Ukrainie; wzywa do uruchomienia wszelkich pozostałych środków z EMFRA oraz gorąco apeluje do Komisji i państw członkowskich, by przyspieszyły wdrażanie pobreitowej rezerwy dostosowawczej, dzięki czemu wsparcie będzie mogło szybciej docierać do obszarów dotkniętych brexitem;

26. zauważa, że należy rozważyć podjęcie środków w całym łańcuchu dostaw żywności, by mieć pewność, że wszystkie zainteresowane strony odegrają rolę we wzmacnianiu odporności sektora rolno- i wodnego sektora spożywczego, zwraca uwagę że środki te muszą przyczyniać się do osiągnięcia celów Unii dotyczących przejścia na neutralność klimatyczną do 2050 r.; uważa, że szybkie wdrożenie dyrektywy (UE) 2019/633 w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych zakłada, że szczególny nacisk zostanie położony na rentowność rolnictwa oraz na istotną rolę sprzedawców detalicznych w określaniu godziwego dochodu dla producentów, zwłaszcza w związku z presją, jaka wynika ze wzrostu kosztów nakładów, ale także w równym stopniu na ich odpowiedzialność za zapewnianie, by konsumenci mieli nadal dostęp do przystępnej cenowo żywności;
27. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by ściśle monitorowały rynki żywności rolnej i żywności pochodzącej ze zwierząt wodnych, zwracając szczególną uwagę na spekulacje cenowe, i w stosownych przypadkach wykorzystywały narzędzia przewidziane w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013, a także zapewniały integralność jednolitego rynku;
28. przypomina, że zamknięto kilka ukraińskich portów na Morzu Czarnym, co zakłóciło międzynarodowy handel żywnością, oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie, by umożliwiły bezpieczny transport i stworzyły korytarze do transportu żywności z i do Ukrainy przez alternatywne porty, a także transportem kolejowym i drogowym;
29. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.